[Τοῦ Αἰμιλίου Γκαμποριώ]

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ

Ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἤρχισε τὸ Ε' κεφάλαιον τῆς «Δολοφονημένης», τὸ καὶ τελευταῖον τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς εὕρεσιν τοῦ δολοφόνου τὸ ὁποῖον τελειώνει εἰς τὸ προσεχές. Ἂς σπεύσουν λοιπὸν οἱ ἀναγνῶστοί μας νὰ μᾶς στείλουν τὰς λύσεις των.

Ποῖος ὁ δολοφόνος; *Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ δημοσιεύονται εἰς τὸ τέλος, ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, ὅπου καὶ τὰ πλούσια δῶρα.*

Ἐμπρὸς λοιπόν, ἰδοὺ εὐκαιρία νὰ δείξετε τὴν ἀντίληψίν σας, τὴν ἐξυπνάδα σας.

Ποιός λοιπὸν εἶνε ὁ δολοφόνος;

Ἀπαντήσεις θὰ δεχθῶμεν μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου. Ἔτσι θὰ προφθάσετε ὅλοι νὰ διαβάσετε ὁλόκληρον τὸ Ε' κεφάλαιον καὶ ν' ἀπαντήσετε.

Διαγωνισμὸς πλέον ἐνδιαφέρων καὶ μὲ πλέον ἄφθονα καὶ πολυτελῆ δῶρα δὲν προεκηρύχθη μέχρι σήμερον στὴν Ἀθήνα.

Περιμένουμε συνεπῶς τὰς λύσεις σας νὰ μᾶς ἔλθουν βροχηδόν. Τὰ δῶρα ἠγορασθήσαν ἤδη. Θὰ εὑρεθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς κληρώσεως πρὸ ἀληθοῦς ἐκθέσεως, ὅταν τὰ ἀντικρύσετε. Λοιπὸν κινητοποιηθεῖτε, διαβάστε, σκεφθῆτε, ἀπαντήσατε:

Ποῖος ὁ δολοφόνος;

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ὄχι καὶ τόσο καλά! Κοὶ ὅμως ἔγινες πλούσιος ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἀπέκτησες περισσότερα χρήματα καὶ ἀπὸ τὸν προϊστάμενό σου.

— Αὐτὸ εἶναι ὑπερβολικὸ κ. Πλαντᾶ.

—Ὑπερβολικό; Τί μοῦ λὲ, ἀγαπητέ μου; Ἀγόρασες, ὅπως ἔμαθα μ' εὐχαρίστησί μου, διάφορα κτήματα στὸ Ὀρσιβαλ, ἕνα μικρὸ δάσος, κάποιο σπίτι...

Ἡ μορφὴ τοῦ Ραβελὼ ἔγινε ἔξαφνα πειὸ χλωμὴ ἀπ' ὅτι ἦτο.

Ὁ Λεκὸκ παρακολουθοῦσε τὴν περίεργη αὐτὴ συζήτησι μ ἐνδισφέρον. Ἦταν ὅλος αὐτιά!

Ποτὲ ὁ πατὲρ Πλαντᾶς δὲν ἦταν τόσο ὁμιλητικός.

— Λοιπόν, συνέχισεν ὁ Πλαντᾶς, πές μας, τί νέα γνωρίζεις;

—Ζητᾶτε νέα; Ὑπάρχει τόση ἡσυχία στὸ Ὀρσιβάλ!

—Ὄχι δά, φίλε μου. Τὴν περασμένη νύχτα ἐδολοφόνησαν, ὅπως θὰ ἔμαθες, τὸν Κόμητα καὶ τὴν Κόμησσα Τρεμορὲλ! Τὸ ἀγνοοῦσες αὐτό;

—Ὄχι, τὸ ἐπληροφορήθην τὸ πρωΐ.

— Καθὼς βλέπεις λοιπὸν ὑπάρχουν νέα στὸ μικρό μας Ὀρσιβάλ. Λένε ἀκόμα πὼς πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ὑπόθεσι Σωβρεζύ.

— Σωβρεζύ! ἐψιθύρισεν ὁ Ραβελὼ μὴ κατορθώσας νὰ κρύψῃ τὴν ταραχήν του.

— Μάλιστα, φίλε μου. Πρόκειται, ὅπως ἄκουσα, νὰ ξεθάψουν τὸν μακαρίτη Σωβρεζὺ καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἔπ' αὐτοῦ νεκροψίαν. Ὑποψιάζονται πὼς ἐδηλητηριάσθη. Ὁ ἰατρὸς Ζαντρών, τὸν ὁποῖον βλέπεις ἐδῶ, θὰ ἐνεργήσῃ τὴν νεκροψίαν αὐτήν.

Ὁ Ραβελὼ εἶχε γίνει ὠχρότερος πτώματος. Ματαίως προσπαθοῦσε νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του. Ἡ γλῶσσα του ἐταράλιζε. Καὶ τὰ μάτια τοῦ Λεκὸκ δὲν ξεκολοῦσαν ἀπὸ πάνω του...

—Ναί, φίλε μου, εἶπεν ὁ Πλαντᾶς. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ θανάτου τοῦ Σωβρεζὺ εἶνε πολὺ σκοτεινή. Ἂν διεπράχθη ἔγκλημα ὁ δράστης δὲν θὰ ξεφύγῃ.

Ὁ Ραβελὼ δὲν μποροῦσε νὰ συγκρατηθῇ περισσότερο.

— Εὔχομαι, εἶπε μὲ φωνὴν ποὺ ἔτρεμε, νὰ διαφωτισθῇ ἡ ὑπόθεσις ἂν πράγματι ὁ Σωβρεζὺ ἐδηλητηριάσθη. Πιθανῶς ὅμως νὰ μὴ ἔχῃ συμβῇ τίποτε τέτοιο καὶ ὁ Σωβρεζὺ ν' ἀπέθανε ἀπὸ φυσικὸν θάνατον. Ὁπωσδήποτε ἐγὼ σᾶς ἀφήνω, κ. Πλαντᾶ. Ἐπιστρέφω στὸ φαρμακεῖο.

— Χαῖρε, φίλε μου.

Ἄκουσαν σὲ λίγο τὰ βήματα τοῦ Ραβελὼ στὴν αὐλὴ ἐνῷ ἔφευγε. Κύτταξαν ἀπὸ τὸ παράθυρο τότε καὶ τὸν εἶδαν νὰ βαδίζῃ περπατῶντας σὰν μεθυσμένος. Τὰ λόγια τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν εἶχαν ἀναστατώσει.

Ἀπὸ τὴν συζήτησιν αὐτὴν ὠφελήθηκε πολλὰ ὁ Λεκόκ. Τὰ λόγια τοῦ Πλαντᾶ, τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο σκοπίμως τὸν διεφώτισαν. Μέσα στὸ μυαλότου ἐπέρασαν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ μυστήριο τοῦ θανάτου τοῦ Σωβρεζὺ καὶ τὸ μυστήριο τῆς δολοφονίας τῆς ἐπαύλεως Τρεμορέλ, φωτισμένα ἀπολύτως καὶ τὰ δύο, ξεκαθαρισμένα, ἐντελῶς φυσικά, ὅπως συνέβησαν.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἀντελήφθη πλέον ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης ἐγνώριζε πολλὰ καὶ ἦτο ἀνταξιός του εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀνακαλύψεως ἐγκλημάτων. Ἀντελήφθη ὅτι χωρὶς τὸν Πλαντᾶν, χωρὶς τὴν βοήθειάν του, θὰ εὕρισκε ἀκόμη διάφορα ἐμπόδια μέχρις ὅτου κατορθώσει ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν. Γι αὐτὸ ἐπλησίασε χωρὶς νὰ χασῇ καιρὸν τὸν γέροντα εἰρηνοδίκην, τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁμολογῶ πῶς εἶσθε ἀνώτερός μου. Ξέρετε νὰ ἐμβαθύνετε στὰ πράγματα, ξερετε ν' ἀναγκαζετε τοὺς ἐνόχους νὰ φανερώνουν τὸ ἔγκλημά τους. Κύριε Πλαντᾶ, ζητῶ τὴν συνδρομήν σας.

— Θὰ τὴν ἔχετε, εἶπεν ὁ Πλαντᾶς χαμογελῶντας μὲ καλωσύνην. Θὰ τὴν ἔχετε γιατὶ ἔτσι πρέπει, γιατὶ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι. Θὰ σᾶς ἀποκαλύψω τὰ πάντα.

— Μιλᾶτε γιὰ τὴν ὑπόθεσι Σωβρεζύ;

— Καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ θανάτου τοῦ ἀτυχοῦς Σωβρεζὺ καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεσι τῆς δολοφονίας Τρεμορέλ. Ἡ μία ὑπόθεσις εἶναι συνέχεια τῆς ἄλλης. Τὸ ἕνα κακούργημα διεδεχθη τὸ ἄλλο. Οἱ δράστοι εἶνε ἀχρεῖοι, εἶνε βδελυροὶ κακοῦργοι καὶ θὰ πληρώσουν μὲ τὸ αἷμα τους!

—Ὑποψιάζεστε μήπως τὸν δολοφόνον τῆς ἐπαύλεως Τρεμορέλ;

Ὁ Πλαντᾶς ἐχαμογέλασε πικρὰ καὶ εἶπε:

— Δὲν τὸν ὑποψιάζουμαι τὸν γνωρίζω. Ὅπως καὶ σεῖς θὰ ξερετε, ἀσφαλῶς ποιὸς εἶνε, κ. Λεκόκ.

— Ἐννοεῖτε τὸν '....

Καὶ ὁ Λεκὸκ ἀνέφερεν ἕνα ὄνομα.

— Ναί, αὐτόν! ἀπηντησεν ὁ Πλαντᾶς.

— Ὥστε δὲν ἔπεσα ἔξω στοὺς ὑπολογισμούς μου; Εἶνε α ὐ τ ός!

— Αμφιβάλλετε;

Τώρα πλέον δὲν ἀμφιβάλω καθόλου. Θὰ ἤθελα μόνον νὰ ἤξερα ἕνα πρᾶγμα. Ἂν εἴχατε βεβαιότητα περὶ τοῦ δολοφόνου ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς.

— Ναί, τὸν ὑποψιάσθηκα ἀμέσως γιατὶ τὸν ἐγνώριζα. Γιατὶ ἐγνώριζα τὴν ἱστορία του. Γιατὶ ἤξερα πὼς εἶνε ἕνας κακοῦργος, ἕνας ἀλητήριος, ἕνας ἀχρεῖος!...

— Τώρα πλέον εἶμαι ἥσυχος, εἶπε μ' ἀνακούφυσι ὁ Λεκόκ. Μ' αὐτὰ ποὺ εἴπατε μ' ἐπείσατε ὅτι οἱ ὑπολογισμοί μου δὲν ἦσαν κακοί. Ἂν ἔπεφτα ἔξω θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ λέγουμαι Λεκόκ. Ὅταν ἐρεύνησα στὴν ἔπαυλι ὅλα ἐκεῖ μέσα μοῦ μιλοῦσαν, μοῦ ἐφώναζαν: Αὐτὸς εἶνε ὁ δολοφόνος! Εἶχα ὅμως μιὰ ἀμφιβολία. Καὶ κατέπεσε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ σᾶς ἄκουσα νὰ μιλᾶτε γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Σωβρεζύ. Ναὶ ἡ μιὰ ὑπόθεσι εἶνε συνέχεια τῆς ἄλλης. Τὸ ἕνα ἔγκλημα διεδέχθη τὸ ἄλλο. Ὁ δράστης δὲν θὰ μᾶς ξεφύγῃ. Θὰ τιμωρηθῇ σκληρά. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως μένουν φυλακισμένοι οἱ Βερτὼ καὶ ὁ Γκεσπέν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀθῶοι καὶ πρέπει ν' ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι. Πρέπει νὰ μιλήσουμε στὸν ἀναχωρητή.

— Ὄχι ἀκόμη, εἶπεν ὁ πάτερ Πλαντᾶς. Ἐλᾶτε νὰ δειπνήσετε ἀπόψε σπίτι μου. Ἔχουμε νὰ ποῦμε τόσα πράγματα!

Ὁ ἰατρὸς Ζαντρὼν ἐφρόντισεν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ καθησυχάσῃ τὸν κ. Κουρτοά. Τὸν ἐσυμβούλεψε νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον καὶ ἀνεχώρησαν κατόπιν καὶ οἱ τρεῖς, ἀφοῦ ἐξέφρασαν τὰ συλλυπητήριά των πρὸς τὴν κ. Κουρτοά.

Στὸ σπίτι τοῦ Πάτερ Πλαντᾶ παρετέθη ἀμέσως τὸ δεῖπνον.

Τὸ σπίτι τοῦ εἰρηνοδίκου ἦταν μικρὸ καὶ κομψό, μέσα εἰς ἄνθηρὸν κῆπον, τὸν ὁποῖον ἐκαλλιεργοῦσε ὁ ἴδιος ὁ Πάτερ Πλαντᾶς.

Ἔτρωγαν συζητοῦντες ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας.

— Ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς Σωβρεζύ, εἶπεν ὁ Πλαντᾶς, ἡ δολοφονία Τρεμορὲλ καὶ ἡ αὐτοκτονία τῆς Λωρὸνς Κουρτοὰ εἶνε ὑποθέσεις ἀλληλένδοτες. Πίσω ἀπὸ τὰς τρεῖς αὐτὰς τραγῳδίας κρύπτεται ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, ὁ σκληρὸς κακοῦργος, ὁ δολοφόνος!

Ὁ Λεκὸκ ἐπρόσεχε στὰ λεγόμενα τοῦ εἰρηνοδίκου χωρὶς νὰ τὸν διακόπτῃ.

Ἔξαφνα ἀκούστηκε ἕνα ὕποπτο τρίξιμο στὸν κῆπο. Ἔμοιαζε σὰν κάποιος νὰ περιπατοῦσε μέσα στὸ σκοτάδι, ἀνάμεσα στὰ φυτὰ καὶ στὰ ἄνθη, σιγὰ καὶ προφυλακτικά.

Ὁ Πλαντᾶς διέκοψεν ἀποτόμως τὴν ὁμιλία του. (Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Ραβελὼ δὲν κατώρθωσε νὰ κρύψῃ τὴν ταραχήν του.